

Genlyd i visse Kredse. Jeg forsikrer den højtærede Minister, at jeg har ingen Interesse i at fremsætte Talemaader, som giver Genlyd i visse Kredse. Jeg har Interesse i at fremstille Forholdene, som de faktisk og praktisk ligger for os. Ud fra det Synspunkt har jeg taget mit Standpunkt, og det tillader jeg mig fremdeles at gøre paa Trods af den højtærede Ministers Opfattelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), mener, at man maa være nærsynet, hvis man ikke kan se, hvor vanskelige de nuværende økonomiske Forhold er for mange Mennesker her i Landet. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Derfor gennemførte vi ogsaa i 1924 Bestemmelsen om, at man kan faa eftergivet indtil $\frac{2}{3}$ af den Skat, der er paalignet, hvor ganske særlige Omstændigheder maatte tale derfor, og derfor gaar vi heller ikke nu til at kræve de Bestemmelser, som gælder for Betaling af paalignet Statsskat, gældende, ogsaa naar Talen er om kommunal Skat. Vi gør det ikke, fordi den kommunale Skatteydelse og den kommunale Valgret er kædet sammen, saaledes som Tilfældet er. Vi gør det, vi her gennemfører, under saadanne Former, at jeg tør sige, at der er taget alt Hensyn til de Personer, hvis Forhold er vanskelige. Naar man i 4 paa hinanden følgende Skatteaar, som den normale kommunale Valgperiode omfatter, kan faa eftergivet i det første Aar $\frac{2}{3}$ af den paalignede Skat, i det næste Aar $\frac{2}{3}$ af den væsentlig mindre Skat, som i dette Aar maa være paalignet som Følge af Forholdene i det foregaaende Aar, og i de to sidste Skatteaar kan faa eftergivet en Trediedel af den Skat, som i disse Aar er en paalignet, saaledes at man i mange Tilfælde i det ene af de to Aar ogsaa kan faa eftergivet to Trediedele, med andre Ord, naar man kan slippe med i den fireaarige Periode, hvis man ser paa den som Helhed og tænker sig den samme Skatteydelse i alle fire Aar, at betale en Sjettedel af den Skat, der er en paalignet, uden at det rører ved den kommunale Valgret, tror jeg, der er vist et Hensyn til de Folk, som har økonomiske Vanskeligheder, for at de kan bevare Valgretten, som gaar saa vidt, som det paa nogen Maade er forsvarligt.

Det er ikke bevist, siger det ærede Medlem, at der er sket nogen Skade ved den Bevægelse, som i 1925 rejstes, for at

Folk skulde tilsidesætte Skattebetalingspligten og indskrænke sig til at betale med Bevarelse af Valgretten for Øje; der er intet Bevis ført for Skadens Størrelse, siger det ærede Medlem. Nej, det er der ikke, det lader sig nemlig ikke føre. Paa hvilken Maade skulde dette ske? Hvilke Midler skulde man have dertil? Men det er en Bevægelse, som, naar den griber om sig, kan faa overordentlig beklagelige Følger for Kommunernes Økonomi, og det er, som jeg har sagt, en Bevægelse, ud af hvilken de, der har rejst den, maa have forventet betydningsfulde Resultater. Thi Bevægelsen er jo ikke af den Art, at den pynter paa de Folk, der har rejst den, og havde man da ikke anset Gevinsten for Ofret værd, antager jeg dog ikke, at man havde bragt Ofret.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) hævder, at herved tvinges man slet ikke til at afdrage paa den ældste skyldige Skat. Nej, det er ganske rigtigt, men man tvinges dog til at tage Hensyn til den paalignede Skatteydelse i de to Skatteaar, som gaar forud for Valgaaret. Det er jo ikke noget som helst andet end det, der har været gældende under den kommunale Valglov, som ændredes i 1924. I hele den forudgaaende Periode, saa længe vi har haft kommunal Valgret her i Landet, har Skatteydelse for de to Skatteaar, der gik forud for Valgaaret, været krævet. Der sker overhovedet intet som helst andet end en Tilbagevenden til den tidligere Tilstand paa dette Omraade, lempet i overordentlig Grad derigennem, at Kommunerne nu faar Adgang til at eftergive helt op til en Trediedel af den Skatteydelse, der er paalignet, en Adgang, som Kommunerne ikke tidligere havde.

Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) udtalte, at man i Tiden før 1924 havde i udstrakt Grad nedsat Skatten. Ja, det ved jeg godt, man har gjort i mange Kommuner, men det ærede Medlem, som har saa stor kommunal Indsigt, ved lige saa vel som jeg, at det, man den Gang gjorde, havde aldeles ingen Hjemmel i bestaaende Lov, og naar man da gaar saa vidt, som Flertallet og Regeringen gik i 1924, at give en saadan Hjemmel for Eftergivelse af indtil to Trediedele af den paalignede Skat, synes jeg ikke, man i den Anledning skulde møde Bebrejdelser; jeg havde da heller ikke Indtrykket af, at det skete, da disse Bestemmelser gennemførtes. Naar det ærede